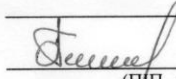

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Львівський національний університет ветеринарної медицини та
біотехнологій імені С.З.Гжицького
Факультет ветеринарної гігієни, екології та права
Кафедра реабілітації та здоров'я людини

ЗАТВЕРДЖУЮ
Декан факультету

Пеленьо Р.
(П.П., підпис)
"25" 06 2021 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Преформовані фізичні чинники»
(код і назва освітньої компоненти)

рівень вищої освіти «Бакалавр»
(назва освітнього рівня)
галузь знань 22 «Охорона здоров'я»
(назва галузі знань)
спеціальність 227 «Фізична терапія, ерготерапія»
(назва спеціальності)
освітня програма «Фізична терапія, ерготерапія»
(назва)
вид компоненти за вибором
(обов'язкова / за вибором)

Львів – 2021 р

Робоча програма освітньої компоненти з дисципліни «Преформовані фізичні чинники» для студентів 2 курсу СП спеціальності 227 «фізична терапія, ерготерапія» (освітній рівень) (код та найменування спеціальності)
за освітньою програмою «Фізична терапія, ерготерапія»

Укладачі:

доцент, к.мед.н. _____
(посада, науковий ступінь та вчене звання)

Г.П. Никитюк
(ініціали та прізвище)

Робоча програма розглянута та схвалена на засіданні кафедри реабілітації та здоров'я людини _____
(назва кафедри)

протокол № 3 від 24 06 2021 року

завідувач кафедри реабілітації та здоров'я людини _____ Івасик Н.О. _____
(назва кафедри) (підпис) (прізвище та ініціали)

Погоджено навчально-методичною комісією

спеціальності 227 «фізична терапія, ерготерапія» _____
(назва спеціальності)

протокол № 6 від «24» 06 20 р.

Голова НМКС _____ Івасик Н.О. _____
(підпис, прізвище та ініціали)

Схвалено рішенням навчально-методичної ради факультету ветеринарної гігієни, екології та права _____
(назва факультету)

протокол № 8 від «24» 06 2021 р.

Голова НМРФ _____ Сливка Н.Б. _____
(підпис, прізвище та ініціали)

Ухвалено вченою радою факультету

протокол № 3 від «28» 06 2021 р.

1. ОПИС ОСВІТНЬОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Всього годин	
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів/годин	3/90	
Усього годин аудиторної роботи	30	
в т.ч.:		
• лекційні заняття, год.	10	
• практичні заняття, год.		
• лабораторні заняття, год.	20	
семінарські заняття, год.		
Усього годин самостійної роботи	60	
Форма контролю	залік	

Примітка.

Частка аудиторного навчального часу студента у відсотковому вимірі:

для денної форми навчання – 33%

для заочної форми навчання –

2. ПРЕДМЕТ, МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ОСВІТНЬОЇ ДИСЦИПЛІНИ

2.1. Предмет, мета вивчення освітньої дисципліни

Предметом вивчення освітньої дисципліни є закономірності впливу різноманітних фізичних чинників на організм людей.

Мета освітньої дисципліни це є поглиблення знань студентів про проведення реабілітаційних заходів у пацієнтів з різною патологією та набуття ними теоретичних знань та практичних навичок щодо особливостей проведення фізіотерапевтичних процедур у фахово-реабілітаційній діяльності для відновлення здоров'я і працездатності хворих та питанням техніки безпеки при роботі з фізіотерапевтичною апаратурою.

Вивчення освітньої дисципліни «Преформовані фізичні чинники» ґрунтується на таких засвоєних освітніх компонентах: нормальній анатомії та фізіології людини, біохімії.

Здобуті знання з «Преформованих фізичних чинників» є основою для вивчення наступних освітніх компонент: фізичної терапії та ерготерапії, фізичної реабілітації.

2.2. Завдання освітньої дисципліни

Вивчення навчальної дисципліни передбачає формування у студентів необхідних компетентностей:

загальні компетентності: дати теоретичні знання і уявлення про основні принципи, положення та методи використання преформованих фізичних чинників;

фахові компетентності:

- дати змогу майбутнім фахівцям опанувати практичними навичками для використання їх як в практичній роботі так і в науковій роботі;
- вміти знаходити наукове обґрунтування різних питань та основних принципів і положень, викладених в розділах та темах робочої програми;
- вміти аналізувати новітні наукові досягнення для застосування їх у сфері медичної реабілітації.

2.3. Програмні результати навчання

У результаті вивчення освітньої дисципліни здобувач вищої освіти повинен бути здатним продемонструвати такі результати навчання:

знати: - загальні питання з організації фізіотерапевтичної служби і курортної справи в Україні;

- механізми дії фізичних факторів, вплив фізичних факторів на основні патологічні процеси і функції різних органів і систем організму;
- принципи сумісності і послідовності призначення фізичних факторів і процедур;
- принципи виникнення патологічних процесів, механізми їх розвитку і клінічні прояви;
- принципи оцінки показників загальних і функціональних методів обстеження хворих, які скеровуються на фізіотерапію;
- основні клінічні симптоми і синдроми захворювань, при яких використовують методи фізіотерапії;
- принципи використання фізичних факторів для профілактики захворювань і реабілітації хворих;
- покази та протипокази до застосування фізіотерапії

вміти: - оволодіти навичками роботи з фізіотерапевтичними апаратами дотримуючись відповідних умов експлуатації та техніки безпеки;

- визначити доцільні методи впливу фізичними факторами при тих чи інших захворюваннях, вибрати оптимальний для хворого фізіотерапевтичний комплекс;

дати оцінку перебігу захворювання та ефективності впливу фізичних факторів, оцінити можливість ускладнення захворювання та ускладнення, пов'язані з впливом фізичних факторів.

3. СТРУКТУРА ОСВІТНЬОЇ ДИСЦИПЛІНИ

3.1. Розподіл навчальних занять за розділами дисциплін

Назви розділів і тем	Кількість годин											
	денна форма навчання (ДФН)						заочна форма навчання (ЗФН)					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	лаб.	інд.	с.р.		л	п	лаб.	інд.	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Розділ 1. Назва												
Тема 1. Вступ. Предмет, завдання, основні етапи розвитку фізіотерапії. Принципи сучасної фізіотерапії. механізм лікувальної дії фізичних чинників.	8	2		2		4						
Тема2. Електролікування. Застосування постійного електричного струму. Покази та протипокази до застосування гальванічного струму.	16	2		4		10						
Тема 3. Магнітолікування. Застосування змінних електричних струмів та полів високої, ультрависокої і надвисокої частоти, електромагнітного випромінювання	16	2		4		10						
Тема 4. Світлолікування. Теплолікування	21	1		4		15						
Тема 5. Водолікування.	10	1		2		6						
Тема 6. Курортні ресурси.	19	2		4		15						
Разом за розділом	90	10		20		60						

3.2. Лекційні заняття

№ з/п	Назви тем та їх короткий зміст	Кількість годин	
		ДФН	ЗФН
1	Вступ. Предмет, завдання, основні етапи розвитку фізіотерапії. Принципи сучасної фізіотерапії. Механізм лікувальної дії фізичних чинників. Класифікація фізичних чинників. Алгоритм проведення фізіотерапевтичної процедури.	2	
2.	Електролікування. Застосування постійного електричного струму. Покази та протипокази до застосування гальванічного струму. Покази та протипокази до застосування лікарського електрофорезу. Методики гальванізації та лікарського електрофорезу. Електромагнітні поля високої, ультрависокої та надвисокої частоти. Застосування імпульсних електричних струмів. Електросон. Електростимуляція. Діадинамотерапія. Синусомодульовані струми (діадинамотерапія, ампліпульстерапія, інтерференцтерапія).	2	
3.	Магнітолікування. Застосування змінних електричних струмів та полів високої, ультрависокої і надвисокої частоти, електромагнітного випромінювання, коливань звукової та ультразвукової частоти. Лікування хвилями ультразвукової та акустичної частоти.	2	
4.	Світлолікування. Теплолікування. Світлолікування: лікувально профілактичне застосування інфрачервоного і видимого, ультрафіолетового та лазерного випромінювання. Лікування штучно-зміненим повітрям: аерозольтерапія, озонотерапія, спелеотерапія. Лікування теплом. Грязелікування та торфолікування, парафінолікування, озокеритолікування. Гідро – та бальнеотерапія. Види гідролікування. Лікування та профілактика мінеральними водами. Методи бальнеотерапії Гідро – та бальнеотерапія. Види гідролікування. Лікування та профілактика мінеральними водами. Методи бальнеотерапії	2	
5.	Курортотерапія. Кліматотерапія. Клімато-курортологічна характеристика України. Спеціальні методи кліматотерапії: аеротерапія, гідроаеротерапія, геліотерапія, таласотерапія.	2	
Усього годин		10	

3.3. Практичні (лабораторні, семінарські) заняття

№ з/п	Назви тем та їх короткий зміст	Кількість годин	
		ДФН	ЗФН
1	Тема 1. Вступ. Предмет, завдання, основні етапи роз-	2	

	вितку фізіотерапії		
2.	Тема 2. Електролікування. Застосування постійного електричного струму. Покази та протипокази до застосування гальванічного струму та лікарського електрофорезу.	2	
3.	Тема 3 . Електромагнітні поля високої, ультрависокої та надвисокої частоти. Застосування імпульсних електричних струмів.	2	
4.	Тема 4. Магнітолікування. Застосування змінних електричних струмів та полів високої, ультрависокої і надвисокої частоти, електромагнітного випромінювання, коливань звукової та ультразвукової частоти.	2	
5.	Лікування хвилями ультразвукової та акустичної частоти.	2	
6.	Тема 5. Світлолікування: лікувально-профілактичне застосування інфрачервоного і видимого, ультрафіолетового та лазерного випромінювання.	2	
7.	Тема 6. Лікування теплом. Грязелікування та торфолікування, парафінолікування, озокеритолікування.	2	
8.	Тема 7. Гідро – та бальнеотерапія.	2	
9.	Тема 8. Курортні ресурси. Клімато-курортологічна характеристика України. Спеціальні методи кліматотерапії: аеротерапія, гідроаеротерапія, геліотерапія, таласотерапія.	4	
Усього годин		20	

3.4. Самостійна робота

№ з/п	Назви тем та їх короткий зміст	Кількість годин	
		ДФН	ЗФН
1	Тема 1. Постійні та змінні магнітні поля. Ультразвук та ультрафонофорез. Покази та протипокази до застосування.	8	
2	Тема 2. Інгаляційні процедури. Аерозольтерапія. Аеройонотерапія. Механізми впливу. Покази та протипокази до застосування. Перша допомога при імовірних ускладненнях.	6	
3	Тема 3. Кліматолікування. Поняття про кліматолікування. Основні види клімату. Покази та протипокази до кліматолікування.	10	
4	Тема 4. Аеротерапія. Геліотерапія. Таласотерапія.	8	
5	Тема 5. Загальні засади санаторно-курортного оздоровлення його принципи та завдання.. Покази та протипокази до скерування на курорти. Характеристика основних типів санаторно-курортних установ.	10	
6	Тема 6. Класифікація курортів. Курорти з мінеральними питними водами. Курорти з радоновими водами.	8	

	Кліматичні курорти. Пелоїдні курорти. Курорти з особливими лікувальними чинниками.		
7	Тема 7. Курорти з радоновими водами. Курорти з сірководневими водами. Курорти з вуглекислими водами. Курорти з хлоридно-натрієвими водами. Курорти з йодобромними водами. Курорти з кремністими термами, залізистими та арсенистими водами.	10	
Підготовка до навчальних занять та контрольних заходів			
Усього годин		60	

8. Індивідуальні завдання

З метою покращення успішності студента та підвищення його балів за поточний контроль, студентам протягом семестру може додатково надаватися індивідуальне завдання (написання реферату і виконання описових завдань) на такі теми:

1. Загальні засади санаторно-курортного оздоровлення його принципи та завдання.

9. Методи навчання

Вивчення предмету проводиться за допомогою наступних методів:

- викладання лекційного матеріалу;
- використання навчального наглядного обладнання (таблиць, стендів, муляжів тощо);
- використання презентацій, відеофільмів;
- розв’язування тестів, ситуаційних задач;
- проведення практичних досліджень та оцінка їх результатів;
- науково-дослідна робота;
- самостійна робота студентів.

Основними видами навчальних занять згідно з навчальним планом є:

- лекції;
- лабораторні заняття;
- самостійна позааудиторна робота студентів (СРС).

10. Методи контролю

Згідно з вимогами Положення про організацію навчального процесу в Львівському національному університеті ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького (2015) система оцінювання знань студентів передбачає два види контролю - поточний та підсумковий.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті, зміст якого узгоджується з темою цього заняття. Основними видами контролю знань є тестові контрольні роботи та усне опитування. Результати контрольної роботи оцінюються за чотирьох бальною шкалою («2», «3», «4», «5»).

Поточний контроль та оцінювання знань студентів з тем самостійної роботи здійснюється під час проведення тестового контролю на відповідному аудиторному занятті.

Підсумковий контроль засвоєння та оцінювання знань студентів проводиться після закінчення вивчення ними програми навчальної дисципліни шляхом виставлення їм заліку.

До цього виду контролю допускаються студенти, які виконали всі види робіт, передбачені навчальною програмою.

11. Критерії оцінювання результатів навчання студентів

Критерії оцінювання студентів денної форми навчання

Успішність студента оцінюється за 100–бальною шкалою під час проведення поточного та підсумкового контролю знань, яким є залік.

Поточний контроль проводиться протягом семестру шляхом усного опитування, тестового і письмового контролю, перевіркою виконання тем самостійної роботи тощо.

Максимальна кількість балів за засвоєння розділів дисципліни протягом семестру становить 100:

100 (ПК) – 100 максимальних балів з поточного контролю, які може набрати студент за семестр.

$$ПК = \frac{100 \cdot CAZ}{5} = 20 \cdot CAZ$$

- *CAZ* – середнє арифметичне значення усіх одержаних студентом оцінок;
- *max ПК* – максимально можлива кількість балів за поточний контроль у відповідному семестрі дорівнює 100 балів;
- 5 – максимально можливе *CAZ*

Результати поточного контролю оцінюються за чотирибальною («2», «3», «4», «5») шкалою. Оцінювання рівня знань студентів проводиться за наведеною нижче шкалою.

Критерії оцінювання знань студентів

- 5 – «відмінно» – студент виявляє особливі здібності, має високий показник знань матеріалу дисципліни, правильно використовує набуті знання для побудови відповідей, володіє термінологією, самостійно розкриває власну думку.
- 4 – «добре» – студент правильно і глибоко розуміє питання дисципліни, вміє проявити знання, зіставляти, узагальнювати систематизувати інформацію, має власний підхід до розкриття поставленого питання.
- 3 – «задовільно» – студент висвітлює незначну частину теоретичного матеріалу дисципліни, не повністю виявляє знання і розуміння основних положень, основну частину відповідей відтворює на репродуктивному рівні.
- 2 – «незадовільно» – студент володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, елементарного поняття, відповіді невірні, що демонструють нерозуміння суті питань дисципліни.

За підсумками семестрового контролю в залікову відомість студентів у графі «за національною шкалою» виставляється оцінка «зараховано/незараховано».

Вираховування підсумкової оцінки та переведення її в бали можна зробити з допомогою таблиці 1. Кожній сумі балів відповідає оцінка за національною шкалою та шкалою ЄКТС.

Таблиця 1.

Шкала оцінювання успішності студентів

За 100-бальною шкалою	За національною шкалою		За шкалою ЄКТС
	Екзамен, диференційований залік	Залік	
90 – 100	Відмінно	Зараховано	A
82 – 89	Добре		B
74 – 81			C
64 – 73	Задовільно		D
60 – 63			E
35 – 59	Незадовільно (незараховано) з можливістю повторного складання		FX
0 – 34	Незадовільно (незараховано) з обов'язковим повторним вивченням дисципліни		F

За підсумками семестрового контролю в залікову відомість студентові у графі «за національною шкалою» виставляється оцінка «зараховано/незараховано».

У зв'язку з тим, що для студентів заочної форми навчання співвідношення обсягу годин, відведених на аудиторні заняття та самостійну роботу має значні відмінності від денної форми (для кожної дисципліни визначається навчальною та робочою програмами), відповідно є відмінності у розподілі балів для дисциплін та критеріїв оцінювання.

Розподіл балів для дисциплін, які завершуються **заліком**:

$$30 \text{ (ПК)} + 70 \text{ (ТСР)} = 100$$

30 (ПК) - 30 максимальних балів з поточного контролю (ПК), які може набрати студент під час настановної та лабораторно-екзаменаційної сесії.

70 (ТСР) - бали за виконання тематичної самостійної роботи у міжсесійний період за програмою курсу.

Поточний контроль може проводитись у формі усного опитування, письмового експрес-контролю (наприклад, на лекціях), комп'ютерного тестування, виступів студентів при обговоренні питань на семінарських заняттях тощо.

12. Навчально-методичне забезпечення

1. Підручники та навчальні посібники;
2. Конспект лекцій з дисципліни;
3. Мультимедійні презентації для проведення лекцій;
4. Матеріали для самостійного вивчення на електронних носіях;
5. Тестові контрольні питання для поточного контролю знань;
6. Навчальні таблиці і схеми.

13.Рекомендована література

Базова

1. Матеріали лекцій.
2. Клиническая физиотерапия /Под ред. проф. В.В.Оржешковского.- Киев: Здоров'я, 2004.- 448с.
3. Порада А. М. Основи фізичної реабілітації: навч. посібник / А. М. Порада, О. В. Солодовник, Н. Є. Прокопчук. – К.: Медицина, 2006. – 248 с.
4. Медична і соціальна реабілітація: підручник / В. Б. Самойленко, Н. П. Яковенко, І. О. Петряшев та ін.. – К.: ВСВ «Медицина», 2013. – 464 с.
5. Порада А.М., Порада О.В. Медико-соціальна реабілітація і медичний контроль: підручник. — К.: ВСВ “Медицина”, 2011. — 296 с.
6. Степашко М.В., Сухостат Л.В. Масаж і лікувальна фізкультура в медицині: підручник. — К.: Медицина, 2010. — 352 с.
7. Яковенко Н.П., Самойленко В.Б. Фізіотерапія: підручник. — К.: ВСВ “Медицина”, 2011. — 256 с.

Допоміжна

1. Гусаров И.И. Радонотерапия.- М.:Медицина, 1994.- 160с.
2. Курорты: Энциклопедический словарь.- М.:Советская энциклопедия, 1983.- 592с.
3. Немедикаментозное лечение в клинике внутренних болезней /Под ред. проф. Л.А.Серебриной, проф. Н.Н.Сердюка, к.м.н. М.Е.Михно.- Киев: Здоров'я, 1995.- 524с.
4. Физиотерапевтический справочник /Под ред. проф. И.Н.Сосина.- Киев: Здоров'я, 2003.- 604с.

14. Інформаційні ресурси

<http://www.lsl.lviv.ua> Львівська національна наукова бібліотека України імені В. Стефаника

<http://www.lounb.lviv.ua> Львівська обласна універсальна наукова бібліотека

<https://www.google.com.ua/search?q=1>. Частная физитерапия: Учебное пособие / под ред. Ч25 Г.Н. Пономаренко. – М. : ОАО „Издательство„Медицина””, 2005. – 744 с.

http://dspace.zsmu.edu.ua/bitstream/123456789/2244/1/SyvolapVD14_Fizioter.

Фізіотерапія: підручник для студентів вищих медичних навчальних закладів/ В.Д. Сиволап, В. Х. Каленський; ЗДМУ. – З.: ЗДМУ, 2014 – 196 с.